

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(درس شانزدهم: احسان و نیکی به دیگران)

« وَ ابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَ لَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَ أَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَ لَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ » (قصص/۷۷)

(و در آنچه خداوند به تو داده است، سرای آخرت را جستجو نما و (در عین حال) بهره‌ات را نیز از این دنیا فراموش مکن و همان‌گونه که خداوند به تو احسان کرده است، تو نیز (از این ثروت به دیگران) احسان نما ...)

در این آیه به چند دستور و رهنمود تربیتی اشاره شده است:

الف: توجه داشتن به آخرت، همراه با بهره‌مندی از دنیا.

ب: احسان به دیگران با توجه به الطاف خداوند به انسان.

حضرت علی (ع) در تفسیر جمله‌ی «لَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا» فرمود: «یعنی از سلامتی، قوت، فراغت، جوانی و شادابی خود برای آخرت استفاده کن».

پس از این آیه درس می‌گیریم که ؛

۱- دنیا مزرعه‌ی آخرت است.

۲- دارایی ثروتمندان، از آن خداست.

۳- آخرت را باید با جدیت دنبال نمود، هر چند دنیا را نیز نباید فراموش کرد.

۴- مال و ثروت می‌تواند وسیله‌ی سعادت اخروی گردد.

۵- هرکس به سهم و نصیب خود از مال دنیا اکتفا کند و باقی را صرف آخرت نماید.

۶- ثروت بی‌حدّ، بهره‌مندی بی‌حساب را بدنبال ندارد. نصیب هرکس محدود و مشخص است.

۷- آخرت‌طلبی از طریق احسان به دیگران است.

۱۰- برای دعوت دیگران به احسان، یادآوری احسان الهی در حقّ آنان کارساز است.

آری! در حقیقت، اموال و امکانات دنیا از خداست. (مالِ اللّهِ / نور ۳۳). و در آیه دیگر: «رَزَقَكُمُ اللّهُ» (مائده/ ۸۸) خدا روزی شما کرده است. و نکته مهم دیگر اینکه؛ مال و ثروت و قدرت، وسیله‌ی امتحان است. (لِيَبْلُوَنِي).

و اگر برای رضای الهی احسان و به دیگران کمک کنیم، خدا جبران می‌کند. (فَهُوَ يُخَلِّفُهُ» (سبأ/ ۳۹).